

[Pelle Voigt]

ke er enighed, når vi ser på de helt umulige vilkår, man forestiller sig at denne overdragelse skal ske under.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at SF altid har været og fortsat er en meget stærk tilhænger af hjemmestyreløven og dens regler og bestemmelser, og at vi varmt støtter intentionerne, en overførsel af disse områder til grønlandsk selvforvaltning. Men hvis vi ser på den struktur, ministeren f.eks. på boligområdet overlader det grønlandske hjemmestyre, og hvis vi ser på de økonomiske betingelser, man forestiller sig denne overdragelse skal ske på, så må man fastslå, at det ikke alene er utilfredsstillende, det er fuldstændig uacceptabelt.

Den danske stat har ved sin administration af boligområdet i Grønland gjort sig skyldig i årtiers forsømmelser med det resultat, at man i Grønland står med en massiv aktuel boligmangel på 3.900 boliger, som det vil koste 3,1 mia. kr. at oprette. Den danske stat er den ansvarlige for, at denne boligmangel ikke er afhjulpet i den situation, hvor man vælger at overdrage boligområdet til Grønland.

Vi ved desuden, at vedligeholdelsesstandarden i den grønlandske boligmasse er overordentlig ringe. Der er et meget stort vedligeholdelsesefterslæb, der er tale om omkring 350 mill. kr. blot for at bringe den eksisterende boligmasse op på et almindeligt, rimeligt vedligeholdelsesniveau.

Dertil kommer, at man ønsker at foretage en overdragelse af de huslejerestancer, som den danske stat ikke har været i stand til at inddrage, på en sådan måde, at Grønland forlods taber omkring 50 mill. kr. Det er på grund af det opgørelsestidspunkt, man har valgt – jeg kan se, at ministeren ser forundret ud.

Det betyder i virkeligheden, at man på forhånd lægger nogle økonomiske rammer, som gør denne overdragelse så godt som umulig at administrere. Man har i årene op til denne overdragelse ikke gjort sig nogen anstrengelser for at få hverken de strukturelle forhold omkring den grønlandske boligmasse eller de økonomiske forhold bragt i en sådan orden, at det kan fungere, at nogen som helst kan administrere det.

Det er næsten umuligt at forestille sig andet, end at det, man overdrager til hjemmestyret, er en art danaidernes kar, som den

danske stat er meget ivrig efter at slippe af med, sådan at andre end den danske stat skal betale for den danske stats forsømmelser.

Det er ikke rimeligt, det er efter vores mening ikke i overensstemmelse med intentionerne i hjemmestyreløven, og vi agter at vende os imod forslaget, hvis ikke Folketinget kan træde ind i sagen og komme i dialog med Landstinget om de økonomiske overdragelsesbetingelser.

Noget tilsvarende, måske ikke i helt så graverende grad, gælder omstændighederne omkring overdragelsen af Grønlands Tekniske Organisation, hvor vi jo ved, at Grønland i de kommende år, med det nedslidte energiapparat, man har, står over for nogle meget voldsomme investeringer i vandkraft, som den danske stat ikke har ønsket at foretage, og hvor den danske stat øjensynlig ikke engang vil yde den cadeau til Grønland, at man er villig til at give en statsgaranti. Det er naturligvis helt uacceptabelt og også noget, vi må se på i udvalget, når vi behandler denne lovgivning.

Alt i alt får man det lidt forstemmende indtryk, at ministeren sikkert uden at ville noget ondt med det er kommet til at fremlægge nogle overdragelseslove på en sådan måde og på sådanne vilkår, at man må sige, at dette ikke kan lykkes, ikke for det grønlandske hjemmestyre, ikke for nogen som helst. Det hænger økonomisk ganske enkelt ikke sammen. Man skal betænke, at de kolossale udgifter, som nu overføres til Grønland, skal bæres af en befolkning, der ikke er større end befolkningen i Gladsaxe Kommune. Jeg tror simpelt hen ikke på, at det på de økonomiske vilkår, som er lagt frem her, kan lade sig gøre.

Det virker lidt som en bonde, der for lange tider siden har lånt en hest af sin nabo og igennem mange år har misrøgtet den, ikke givet den noget at spise og nu erkender, at dyret er ved at dø, og så leverer den tilbage, for at naboen i den sidste tid kan have fornøjelsen af at fodre på øget, indtil det styrter om.

Det er ikke rimeligt, og Folketingets Grønlandsudvalg må gøre noget for at ændre vilkårene for dette, ellers kan jeg forsikre ministeren om, at vi ikke agter at støtte overdragelsesforslagene.